

Francie 1993

V roce 1993 již Vlád'a nepracoval u dráhy, tak jsme nemohli využívat režijních výhod a proto jsme si pořídili auto (favorita) a Vlád'a nás s půl roku starým řidičákem vozil 14 dní po Francii.

Skoro ve všech případech jsme spali volně v přírodě – děti v autě a my s Vlád'ou na zemi vedle auta. Přejeli jsme po dálnici Německo a první naši zastávkou byly **Metz** (fr. Metz), jejichž známá katedrála však byla skoro celá v lešení. Zaujaly mne v ní moderní vitráže na oknech. Spali jsme na polní cestě u krav za plotem. Další den jsme navštívili pevnost z 1. světové války **Verdun** s památníkem ve tvaru rakety či bomby a muzeum. Okolo byl mohutný les křížů – americký válečný hřbitov. Pod stříškou tam měli jako zvláštní pomník zasypaný zákop, na památku vojáků, kteří byli pohřbeni výbuchem a zůstaly z nich vidět pouze špičky bajonetů. Dál jsme navštívili **Remeš**, kde bývali korunováni francouzští králové a tomu odpovídá výstavnost místní gotické katedrály. Vůbec gotické kostely dosahují ve Francii pro nás dost nevídaných rozměrů a rozmanitosti průčelí.

Přespali jsme v lese a hned brzy ráno navštívili královský park ve **Fontainebleau**. Díky poměrně brzké hodině byl naprosto liduprázdný. Pak již jsme se blížili k **Paříži**. Pro Vlád'u jako poměrně zeleného řidiče byl dosti silný zážitek, když jsme se řídili do centra po asi šestiproudé dálnici ve velice silném provozu. Pak to snad předčila pouze jízda po kruhovém objezdu okolo Vítězného oblouku, protože pruhy tu nebyly vyznačené, auta jezdila v mnoha proudech a pokud by se člověk dal, byl by vtlačěn dovnitř kruhu a byl by odsouzen tam jezdit donekonečna.

Nejprve jsme byli v **Notre Dame**, do něhož proudily davy lidí, ale neplatilo se, protože je to církevní stánek nikoliv turistická atrakce, i když tak vypadá. Pak jsme si prohlédli **Louvre**. Prosklená pyramida uprostřed nádvoří tvořící nový vstup se mi zdá trochu nevhodná, trochu něco jako u nás Nová scéna Národního divadla vedle původní budovy. Pak jsme byli u Břicha Paříže, kde perfektním způsobem nahradili starou nevyhovující tržnici supermoderními objekty. V [paláci Pompidou](#) jsme se povozili na venkovních schodištích v prosklených tubusech. Okolo vystupovalo plno hrajících umělců, mezi nimi i všudypřítomní peruánští indiáni, malovali tam malíři a prodávalo se tam všechno možné. Zaujaly nás srandovní moderní fontánky např. v podobě hlavy, hada, ženské apod.

Dál jsme pokračovali k, dle mého názoru, perle Paříže, k **Sacre Coeur**. Bělostná stavba v orientálním stylu s kupolemi se vypíná na kopečku nad celou Paříží. Pak jsme jeli k **Eifelově věži**. Mne fascinovala již při mé první návštěvě Paříže. Byla tam dost dlouhá fronta, ale vystoupali jsme do mezipatra. Na konstrukci byly zavěšené figuríny natěračů, aby bylo vidět, jak je náročná údržba této stavby.

Na závěr jsme jeli do moderní čtvrti **La Defence**. Uprostřed ní je moderní oblouk (tedy je hranatý), který je v ose s Vítězným obloukem. Okolo stojí moderní prosklené stavby – např. jedna kupolovitá, výškové budovy, mezi nimi moderní skulptury. Byli jsme se podívat v jednom objektu, který byl zvenku hranatý, ale uprostřed byla ohromná zastřešená prostora a vestavěný terasovitý objekt se spoustou zeleně.

K večeru jsme dojeli do **Versailles** a prohlédli si zahrady, díky poměrně pozdní hodině tu bylo skoro prázdno. Pro mne to byla připomínka tří mušketýrů, Angeliky a Dumasových románů. Pozlacené fontány, hlavně Neptunova fontána se sprežením, již bohužel nestříkaly.

Přespali jsme u kukuřičného pole a jeli do **Rouenu**. Je to pěkné historické město s hrázděnými domy a velice zdobnou katedrálou. Mají tam však i moderní kostel. Šetřili jsme a proto jsme nejeli po dálnici a projížděli jsme všemi městečky. Bylo to díky tomu mnohem pomalejší, protože ve městech byly většinou zácpy a zpomalovací hrby na přechodech, ale více jsme toho viděli.

Pak jsme zamířili k Atlantiku, kde byl naším cílem ostrov = neostrov **St. Michel**. Když je příliv, je všude okolo voda, dříve to byl opravdu ostrov, nyní je spojen úzkou silničkou s pobřežím. Když je odliv, je hodně daleko okolo písčina. St. Michel je vlastně město velice nahuštěné s úzkými uličkami, kde je jeden obchůdek vedle druhého a proudí tam davy turistů. Nad tím vévodí hrad s kostelem s vysokou špičkou, tvořící známou siluetu.

Pak jsme se v Atlantiku i koupali a to v Quiberonu, který byl pěkně chráněný před vlnami. Navštívili jsme megalitické kamenné řady v **Carnaku**. Jsou velice rozsáhlé a tvořeny dost velkými kameny. Okolo vede pro lepší vyhlídku dřevěná lávka.

Další naše trasa vedla k **zámkům na Loire**. Byli jsme u **Angers**, pevnosti postavené z pruhovaného zdiva, okolo níž měli ornamentální sestříhanou zahrádku a v příkopě daňky. V místním kostele tam visely místo tradičních obrazů křížové cesty gobelíny. Dál jsme byli u vodního hradu **Brissac**, kde měli v křížové chodbě obrazy okolních zámků. Dále jsme viděli pevnost **Saumur**, zámek **Montsoreau** (kvůli knize Dáma z Montsoreau) a zámek **Chinon**, kde měli modely obléhacích strojů v původní velikosti.

Další naše zastávka byla u zámku **Villandry**. Navštívili jsme tam pouze okrasnou zahradu. Měli tam ornamentální záhony lemované sestříhanými keříky, ale uvnitř tvořila ornamenty obyčejná zelenina – celer, česnek, kapusta a další. Dalo se vyjít do hořejšího patra, odkud byla zahrada jako na dlani. Měli tam také keřové bludiště a bylinkovou zahrádku.

Pak jsme ještě byli v **Amboise** a **Blois**, místní rozsáhlý zámek s unikátním vřetenovým schodištěm byl značně ošuntělý. Samozřejmě jsme nemohli minout největší ze zámků **Chambord**, zahrada okolo něj není moc výstavná, tvoří ji pouze trávníky a cestičky. Na zámku jsou nejzajímavější střechy skoro celé pokryté vikýři, komíny a věžičkami. Známý je také vodní hrad **Chaverny**, do něhož jsme však nešli a ze silnice skoro nebyl vidět.

Pak jsme zase jeli k Atlantiku. Vylezli jsme si na nejvyšší duny v Evropě u **Arcachonu**. Z dun skákalo plno paraglaidistů. To již jsme

byli hodně na jihu a jeli jsme do **Lourdes**. Centrem je ohromný kostel s ohromnou cibulovitou kupolí takřka zaplněný tabulkami s děkovnými nápisy. Byli jsme tam u zázračného pramene v jeskyni Sv. Bernadety, v níž bylo zavěšeno několik zlomených berlí. Před kostelem je park a

pod ním je ukryt ohromný podzemní moderní kostel pro několik tisíc návštěvníků. Všude tam procházelo plno věřících z celého světa. Pak jsme si prohlédli hrad **Mauvezin** a stavili se u zvláštní jeskyně, kterou vedla silnice a řeka a uvnitř skály bylo parkoviště.

Protože to vypadalo na déšť, hledali jsme nějakou střechu nad hlavou. Nakonec jsme ulehli pod stříškou zádveří malého kostelíka vedle már.

Další den jsme si prohlédli **Carcassonne**. Je to historické město obehnané dvojitým pásem hradeb s mnoha věžemi. Pak jsme byli v údajně největším evropském skalním městě **Chaos de Montpellier**. Je sice hodně rozsáhlé, ale je tvořeno spíše menšími dosti zarostlými skalkami. Prolezli jsme tam řadu vyhlídek a skály. Pokračovali jsme do kaňonu **Gorges du Tarn**. Byl dosti hluboký a úzký a procházela jím silnice. Půjčovali tam lodě, kterými se dal kaňon sjet a mohly se vrátit na dolním toku. Mimořádně jsme přespalí v kempinku a využili tak přepychu sociálního zařízení. Cestou jsme se stavili u železničního mostu navrženého panem Eiffelem. Byl červeně natřený a nesl rysy slavné věže.

Pokračovali jsme směrem na **Le Puy**. Přejížděli jsme průsmyk Peyrol ve výšce okolo 1500 m, kde bylo silně nevlídno a lilo. Proto jsme opět hledali nějakou střechu na spaní. Nakonec jsme zakotvili u golfového hřiště, kde měli domeček pro hráče, který byl kupodivu otevřený a spalo se v něm nádherně.

Le Puy má tři dominanty. Je to ohromná socha Krista, socha panny Marie a hrad na strmé skalní homoli. Socha p. Marie byla kovová a dutá a bylo jít možné použít jako rozhlednu. Uvnitř vedly schody, po kterých jsme vystoupali až do hlavy a koukali ven malými okénky.

Pak jsme se byli podívat na ohromný antický aquadukt **Pont du Gard**, byl několikapatrový a poblíž stály i další antické památky. V **Nîmes** také mají památky na minulost – skoro zachovalou gladiátorskou arénu. Pak jsme si zajeli ke Středozemnímu moři se vykoupat a to do **La Grande Motte**. Nad malým městečkem čněla mohutná pevnost. Pak jsme pokračovali do **Arles**, kde byly také antické ruiny - aréna, románská brána, kostel a uprostřed řeky stojící kruhová věž. Koukali jsme tam na v té době u nás nevídanou věc. Lidi byli foceni digitálně, na

obrazovce před nimi se jim objevila jejich fotka a poté byla vytištěna. Dál jsme se byli podívat v **Les Baux**, což byla vesnice na skále s hradem, z níž byla vyhlídka na Pyreneje. Taky tam měli románský kostelík. Když jsme se pak stavovali u dalších předrománských památek uprostřed vyprahlé krajiny, řvaly tam cikády jako vzteklé.

V **Avignonu** mají ohromný hrad, ve kterém sídlili papežové. Okolo jsou zahrady a terasy nad Rhonou, odkud jsme se mohli podívat na proslulý most, který však sahá pouze do poloviny řeky. Na druhém břehu byl vidět ještě další ohromný hrad. Na náměstí tam vystavovali černé bachraté moderní plastiky. Spali jsme u jezera Lac de Serre a využili ho ke koupání.

To jsme se již blížili k Alpám. Stavili jsme se v **Brianconu**, což je staré město alpského stylu s úzkými uličkami a domy s okenicemi. Nad městem se tyčí hrad a románská katedrála.

Dál jsme již stoupali do značných výšek, nejprve jsme zdolali průsmyk **Col du Mont Cenis** s výškou 2083 m.n.m. a velkým jezerem stejného jména. Cestou jsme se stavovali v Alpské zahrádce – na malém prostoru se procházelo skalkou se všemi možnými skalničkami. Stoupali jsme ostrými serpentýnami dál, silnice naprosto postrádala svodidla. Nejvyšším bodem naší cesty byl **Col d' Iseran** ve výšce 2.770 m.n.m. Tam již byly sněhové splazy, ledovec na dosah, malý kostelík a hotel. Vylezli jsme ještě kousek výš a na vrcholovku mohylku přidali svůj kámen s napsaným jménem. Probíhaly tu zrovna cyklistické závody, stoupat tuto výšku na kole by se mi vůbec nechtělo.

Sjížděli jsme opět do údolí a projížděli jsme přes známé středisko **Val d' Isere**. Kus pod ním jsme se utábořili s nádhernou vyhlídkou na Mont Blanc. Dál jsme projížděli přes olympijské město **Albertville**, pro nás ale bylo zajímavější svým hradem.

Přes další průsmyk Fortclaz jsme se dostali do Švýcarska. Jím jsme jen poměrně rychle projeli a vyjeli z něj u Kostnice.

Na závěr naší cesty jsme ještě navštívili zábavní park ve **Freiburgu Europa Park**. Byl velice rozsáhlý, po zakoupení vstupenky již bylo vše zadarmo. Nad celým areálem projížděl na sloupech monorail, z něhož byla vyhlídka na všechny atrakce. Hodně jich bylo vodních, ať už probíhání mezi vystřikujícími vodotrysky nebo jízda na všech možných plavidlech po roztodivných tratích – třeba nafukovací kruhy po divoké vodě, kruhové otáčivé loďky mezi secesními altánky, jízda na kládě s velkým spádem, na voru džunglí. To se prolínalo s tratí parního vláčku a autíček. Pak bylo několik expozicí uvnitř, jedna z nich Piráti z Batávie, kde ze tmy vystupovaly hejbací figurky pirátů, zvířat a domorodců. Byli jsme na představení kabaretu, kde vystupovaly v rolích zpěváků figurky koček a dalších zvířat ve stylu např. Armstronga nebo Jacksona. Pak jsme ještě navštívili vodní svět, kde vystupovaly aquabely a lachtani, o kus dál se zase předváděli papoušci. Uprostřed areálu na ohromném sloupu se bylo možno vyvézt nahoru kruhovým vyhlídkovým výtahem. Nechyběl samozřejmě ani strašidelný zámek a různé kolotoče a houpačky ve všech možných podobách (třeba ohromné lodi). Dětem tam začala předčítat německy pohádku krásně oblečená princezna a byla by nepřestala, kdybych jí neřekla, že jí stejně nerozumějí.

Při návratu jsme ještě přespali v opuštěném lomu a pak už dojeli domů.